

(131. 1.)

BRIEF VAN DEN MINISTER VAN OORLOG.

*Aan den Heer Voorzitter
van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.*

's GRAVENHAGE, 15 Februari 1893.

Ter voldoening aan het verzoek om inlichtingen ten aanzien van het aan de Tweede Kamer gericht adres van S. ZWART, bedoeld bij Uwen brief van 28 December 1892, n°. 84, heb ik de eer, U Hoogedelgestrenge het navolgende te doen kennen:

De dezerzijdsche aanschrijving van 8 Januari 1892, Vide afdeeling, n°. 37, bevat geene nieuwe bepalingen; alles wat daarin ten aanzien van de gedeponeerde kleeding wordt gezegd is gegrond op vroeger vastgestelde voorschriften.

Zoo is bij § 13 en § 14 ad art. 257 van de voorschriften tot uitvoering van het reglement van administratie, vastgesteld bij beschikking van den Minister van Oorlog, van 1 October 1887, Vide afdeeling, n°. 1, bepaald, dat de opgelegde goederen van een milicien, die op de eene of andere wijze uit den dienst geraakt, aan den commandant der compagnie teruggegeven en door diens zorg in de magazijnen ingeleverd moeten worden. De vóór gemeld tijdstip ten aanzien van dit onderwerp geldende bepaling, gegeven bij aanschrijving van 7 Februari 1871, n°. 41 I, luidt:

» Bij het uit de sterkte voeren van met groot verlof afwezige miliciens worden *al* de bij het korps opgelegde goederen, tegen tauxatie in de magazijnen der korpsen ingeleverd ».

Het was mij echter gebleken dat van die bepalingen bij enkele korpsen was afgeweken en daarom is de herinnering daaraan, vervat in de eerstvermelde aanschrijving, mij noodig voorgekomen.

Daargelaten derhalve de bedenking die er tegen zou bestaan dat de voor het leger in het algemeen gestelde regelen slechts bindend zouden zijn voor militairen, die zich onder de wapenen bevinden, of alleen zouden toegepast mogen worden op personen, die na het vaststellen van die regelen in dienst treden, zou het niet van toe-

passing verklaren van de laatstelijk uitgevaardigde aanschrijving op adressant hem toch geen aanspraak kunnen geven tot het terugontvangen van de kleeding die voor hem was gedeponeerd.

Het zij mij veroorloofd hierbij te doen opmerken, dat het in het belang van het Rijk noodig is, steeds over die kleeding te kunnen beschikken ten einde daarmede geheel of gedeeltelijk in het benodigde voor andere militairen te kunnen voorzien; eventueel tegen vergoeding van de geschatte waarde aan hem wien de kleeding vroeger op rekening was verstrekt. Dit behoort tot de middelen die moeten worden aangewend, om den voorraad, welke in de magazijnen moet worden opgelegd, niet grooter te maken dan volstrekt noodig is en de daarvoor te doene uitgaven niet zonder noodzakelijkheid op te voeren.

Dat — gelijk beweerd wordt in het request van adressant — de reden waarom door hem zijne schuld is aangezuiverd, zou gelegen zijn in het denkbeeld of in het verlangen, de gedeponeerde goederen daardoor tot zijn eigendom te maken, is onjuist.

Het bedrag van *negen gulden drie en twintig en een halven cent* (f 9,23^o) is door hem gestort omdat hij een huwelijk wenschte aan te gaan.

Volgens de toen bestaande voorschriften, gegeven bij beschikking van 24 Mei 1884, VIIde afd., n°. 68, mocht hem de toestemming daartoe alleen worden verleend onder voorwaarde, dat hij de schuld, welke hij op dat oogenblik ten laste van de uitrusting- en reserverekening mocht hebben, vooraf zou hebben angezuiverd.

De veronderstelling, dat hij ten gevolge van deze storting geen rekening meer met het Rijk zou hebben, is eveneens onjuist.

Volgens de voorschriften heeft ieder onderofficier en soldaat zijne bijzondere rekening in de uitrusting- en reserverekening en de omstandigheid, dat de belanghebbende tusschentijds zijne schuld aanzuiverd, of dat hetgeen hij te goed heeft, tusschentijds aan hem wordt uitbetaald — hetgeen volgens de voorschriften in sommige gevallen kan geschieden — brengt daarin geene verandering, onverschillig of hij onder de wapenen is, dan wel of hij zich met groot verlof bevindt.

In aanmerking nemende, dat die voorschriften in het zakboekje — waarvan ieder die eene rekening als voren bedoeld met het Rijk heeft, wordt voorzien — zijn gedrukt, mag wel worden aangenomen, dat die bepalingen algemeen in het leger bekend zijn.

De rekening van den adressant is overeenkomstig die voorschriften beheerd, alle lasten en baten zijn, naar het behoort daarin opgenomen en het overschietend tegoed is aan hem uitbetaald.

De Minister van Oorlog,
SEYFFARDT.

